

عنوان مقاله:

(مطالعه کارکرد موسیقی شعر در نمایشنامه «پل» از محمد رحمانیان و «گذر پرندهای از کنار آفتاب» از محمد چرمشیر)

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سپیده سادات کلالی نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد نویسندگی رادیو، گروه رادیو، دانشکده تولید، دانشگاه صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران.

محمد اخگری - استاد گروه رادیو، دانشکده تولید، دانشگاه صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران.

خلاصه مقاله:

شعر در فرهنگ ایرانی سابقه ای طولانی دارد و همیشه علاقه مندان زیادی داشته است. شعر بازگشت به اسطوره ها، احساسات کودکی، سرچشمه های خلقت، آیین ها و حقایق است. به همین دلیل است که زبان شعر، زبانی پیچیده و رازگونه است. اگر تمام تعاریفی را که از شعر ارایه شده است مورد بررسی قرار دهیم درمی یابیم که همه تعریف های شعر، در تحلیل نهایی، بازگشتشان به این تعریف خواهد بود: شعر تجلی موسیقایی زبان است. موسیقی در ایجاد یک شعر سهمی عظیم دارد و بر میزان اثر بخشی شعر بر عاطفه، فهم و درک عمیق مخاطب نقش اساسی دارد. غرض موسیقی و شعر به هیجان درآوردن مخاطب است به گونه ای که همان احساسی را که شاعر و موسیقیدان تجربه کرده است را به مخاطب منتقل کند. از طرفی یکی از ویژگی های نمایش و ادبیات نمایشی نیز آیین ها و اسطورهها است. شعر و نمایش هر دو یک سرچشمه دارند و نمایش ریشه های شعری دارد. در میان آثار منثور فارسی، نثرهایی وجود دارند که نویسندگان برای برانگیختن احساسات خواننده و رونق بخشیدن به کلام خویش از عناصر صورخیال، صنایع بدیع و به خصوص نظام موسیقایی خاصی استفاده می کنند که همان موسیقی شعر است. در اجزا و عناصر این موسیقی قابلیت های فراوانی در خدمت به معنا وجود دارد که در آثار پژوهشگران به طور جداگانه به برخی از آن ها اشاراتی شده است اما در باب ادبیات نمایشی هنوز جای تامل بسیار است. نگاه به نمایشنامه پل از محمد رحمانیان به دلیل کارکرد فراوان موسیقی شعر در آن می تواند مبنایی برای نشان دادن تغییر و تنوع موسیقی شعر در خدمت به مضامین مختلف باشد.

کلمات کلیدی:

موسیقی، شعر، نمایشنامه، محمد رحمانیان، پل.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1645020>

